

Anonimizirana različica

Prevod

C-502/23 – 1

Zadeva C-502/23

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

7. avgust 2023

Predložitveno sodišče:

Landgericht Düsseldorf (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

13. julij 2023

Tožeča stranka:

MC

Tožena stranka:

Iberia, Líneas Aéreas de España, SA Operadora Unipersonal

Landgericht Düsseldorf (deželno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija)

Sklep

V sporu

gospoda MC, [...] (ni prevedeno) Gelsenkirchen,

tožeča stranka,

[...] (ni prevedeno)

proti

IBERIA, LINEAS AEREAS DE ESPAÑA, SOCIEDAD ANÓNIMA
OPERADORA UNIPERSONAL, [...] (ni prevedeno) Frankfurt,

tožena stranka,

[...] (ni prevedeno)

je 22. civilni senat Landgericht Düsseldorf (deželno sodišče v Düsseldorfu)

13. julija 2023

[...] (ni prevedeno)

sklenil:

Postopek se prekine.

Sodišču Evropske unije se na podlagi člena 267, prvi odstavek, točka (b), in tretji odstavek, PDEU predložita ti vprašanji glede razlage prava Unije:

1.

Ali je treba člen 5(1)(a) v povezavi s členom 8(1)(a) in členom 7(3) Uredbe o pravicah letalskih potnikov razlagati tako, da lahko potnik, ki vozovnice za let dejanskega letalskega prevoznika ni kupil z denarjem, temveč z uporabo potovalnih milj v okviru programa za pogoste potnike, ki ga je zasnoval drug letalski prevoznik, v primeru odpovedi tega leta od dejanskega letalskega prevoznika zahteva povračilo cene vozovnice v denarju?

2.

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali se cena vozovnice v smislu člena 8(1)(a) Uredbe o pravicah letalskih potnikov, katere povračilo lahko potnik zahteva v denarju, v teh primerih izračuna glede na tarifo, ki je na voljo širši javnosti in po kateri dejanski letalski prevoznik prodaja ustrezni odpovedani let, ali glede na (povprečno) vrednost uporabljenih potovalnih milj?

Obrazložitev:

I.

Dejansko stanje predloga za sprejetje predhodne odločbe je tako:

Tožeča stranka je pri družbi British Airways kupila letalsko vozovnico za let iz Düsseldorfa/Nemčija prek Madrida/Španija v Ciudad de México/Mehika, ki naj bi ga tožena stranka opravila 15. marca 2023 (številki letov: IB 3141 in IB 6405). Za to je unovčila 57.500 milj za pogoste potnike v okviru programa zvestobe družbe British Airways ter plačala znesek v višini 236,27 EUR, ki zajema davke in pristojbine.

Tarifa za zgoraj navedeni let, ki je na voljo širši javnosti, znaša 5342 EUR, vključno z davki in pristojbinami.

Tožena stranka je let odpovedala.

2

Tožeča stranka je zavrnila ponujeni nadomestni let in 16. marca 2023 od tožene stranke zahtevala povračilo cene vozovnice v denarju v višini 5342,00 EUR, za kar je določila rok 24. marca 2023. Tožena stranka ni plačala odškodnine.

V tem sporu tožeča stranka predlaga, naj:

se toženi stranki naloži plačilo zneska 5342,00 EUR [...] (ni prevedeno) [skupaj z odvetniškimi stroški in obrestmi].

Tožena stranka predlaga, naj:

se tožba zavrne.

Tožena stranka meni, da lahko tožeča stranka kvečjemu zahteva dobropis potovalnih milj, ker je let kupila z uporabo potovalnih milj letalskega prevoznika British Airways in ne z denarnim plačilom. Ker naj ji tožena stranka ne bi mogla izdati dobropisa potovalnih milj družbe British Airways, naj bi se morala tožeča stranka za povračilo obrniti na družbo British Airways.

II.

Uspeh tožbe je odločilno odvisen od vprašanj, navedenih v izreku.

Konkretno:

1.

Tožeča stranka je v skladu s členoma 5(1)(a) in 8(1)(a) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 (v nadaljevanju: Uredba o pravicah letalskih potnikov) upravičena do povračila cene vozovnice v višini 5342,00 EUR s strani tožene stranke, če lahko zahteva povračilo cene vozovnice v denarju, čeprav leta ni kupila z denarnim plačilom, temveč z uporabo potovalnih milj.

Ker je tožena stranka odpovedala rezervirani let, za katerega je imela tožeča stranka potrjeno rezervacijo, mora tožena stranka v skladu s členoma 5(1)(a) in 8(1)(a) Uredbe o pravicah letalskih potnikov tožeči stranki v sedmih dneh povrniti stroške vozovnice na način iz člena 7(3) Uredbe o pravicah letalskih potnikov po njeni izbiri, in sicer po ceni, po kateri je bila vozovnica kupljena.

(a)

Tožeča stranka je vozovnico le delno pridobila z denarnim plačilom v višini 236,27 EUR iz naslova davkov in pristojbin, v preostalem pa z uporabo 57.500 milj za pogoste potnike v okviru programa zvestobe družbe British Airways.

Vrsto in višino zahtevka za povračilo stroškov ureja člen 7(3) Uredbe o pravicah letalskih potnikov, ki je izrecno naveden v členu 8(1)(a), prva alineja, Uredbe o pravicah letalskih potnikov. Člen 7(3) Uredbe o pravicah letalskih potnikov

določa, da je treba povračilo cene vozovnice izvesti v gotovini, z elektronskim bančnim nakazilom, bančnim nalogom ali bančnimi čeki ali s pisnim soglasjem potnika s potovalnim vavčerjem in/ali drugimi storitvami. V skladu s tem se postavlja vprašanje, ali lahko tožeča stranka zahteva povračilo protivrednosti uporabljenih potovalnih milj v eurih. Po mnenju senata je treba na to vprašanje odgovoriti pritrdilno.

Temu ne bi smelo nasprotovati dejstvo, da tožeča stranka letalske vozovnice prvotno ni pridobila z uporabo denarnih sredstev, temveč z uporabo potovalnih milj. V skladu z jasnim besedilom člena 7(3) Uredbe o pravicah letalskih potnikov se lahko povračilo v obliki potovalnega vavčerja in/ali drugih storitev, ki vključuje tudi ponovni dobropis potovalnih milj, izvede le s pisnim soglasjem potnika. Ker tožeča stranka v obravnavani zadevi ni podala takega soglasja, je treba protivrednost potovalnih milj povrniti v denarju.

Temu ne bi smelo nasprotovati niti dejstvo, da člen 8(1)(a) Uredbe o pravicah letalskih potnikov, ki se izrecno sklicuje na člen 7(3) Uredbe o pravicah letalskih potnikov, predvideva običajno plačilo vozovnice z denarnimi sredstvi in ne obravnava povračila cene vozovnice ob uporabi potovalnih milj. Kot je razvidno iz člena 3(3), drugi stavek, Uredbe o pravicah letalskih potnikov, se namreč Uredba o pravicah letalskih potnikov izrecno uporablja tudi v primerih, v katerih so bile vozovnice kupljene pri letalskem prevozniku v okviru programa zvestega potnika ali v okviru drugega komercialnega programa. Taki programi vključujejo tudi programe za pogoste potnike s potovalnimi miljami, kot je program družbe British Airways. Iz tega je mogoče sklepati, da je imel zakonodajalec obravnavani primer jasno pred očmi, vendar se je kljub temu odločil, da se glede pravice do povračila stroškov v skladu s členom 8(1)(a), prva alineja, Uredbe o pravicah letalskih potnikov brez omejitev sklicuje na načine povračila iz člena 7(3) Uredbe o pravicah letalskih potnikov, da bi v teh primerih preprečil nevšečnosti za potnika.

V zvezi s tem je treba zlasti opozoriti, da ni neobičajno – kot tudi v obravnavanem primeru, v katerem je mogoče potovalne milje v okviru programa za pogoste potnike družbe British Airways uporabiti tudi za nakup letov tožene stranke – da je mogoče potovalne milje v okviru programa zvestega potnika uporabiti tudi za nakup letov drugih letalskih prevoznikov, ki so člani istega združenja letalskih družb. V teh primerih uporabljeni dejanski letalski prevoznik potovalnih milj, ki jih je izdal drug letalski prevoznik, niti ne more pripisati nazaj na potnikov račun milj ali pa jih lahko pripiše le z znatnimi težavami. Da bi se preprečilo, da bi dejanski letalski prevoznik za povračilo stroškov v takih primerih potnika napotil na letalskega prevoznika, ki je zasnoval program zvestobe, se je zakonodajalec zato očitno odločil, da se v takih primerih potniku vedno prizna pravica do povračila stroškov v denarju.

To je tudi v skladu s ciljem Uredbe o pravicah letalskih potnikov, da se pri potovanjih vzpostavi visoka raven varstva potnikov. Poleg tega je Sodišče Evropske unije v zvezi s pravico do odškodnine na podlagi člena 7(1) Uredbe o

pravicah letalskih potnikov razsodilo, da je treba člen 7(3) Uredbe o pravicah letalskih potnikov zaradi vzpostavitve visoke ravni varstva potnikov razlagati široko (glej sodbo Sodišča Evropske unije z dne 3. septembra 2020, Delfly/Smartwings Poland, C-356/19 [...] (ni prevedeno): potnik lahko zahteva izplačilo odškodnine v nacionalni valuti namesto v eurih).

Poleg tega lahko dejanski letalski prevoznik v skladu s členom 13 Uredbe o pravicah letalskih potnikov od drugega letalskega prevoznika, ki je izdal potovalne milje, zahteva odškodnino.

(b)

Kar zadeva znesek, tožeča stranka zahteva odškodnino v višini 5.342,00 EUR. To ustreza tarifi, ki je na voljo širši javnosti in po kateri tožena stranka prodaja sporni let. Nesporno je torej, da bi morala tožeča stranka, če bi let zdaj rezervirala v denarju, plačati znesek 5342,00 EUR. Po mnenju senata je primerno, da se vrednost potovalnih milj določi na podlagi te hipotetične nakupne cene. Res je, da imajo potovalne milje tudi določeno (povprečno) vrednost, ki bi jo bilo prav tako mogoče upoštevati. Pri tem se vrednost uporabljenih potovalnih milj bistveno razlikuje glede na to, za katere lete so uporabljene. Glede na to, kateri let je rezerviran z uporabo milj, je lahko uporaba milj včasih ugodnejša, včasih pa manj ugodna za potnika, pri čemer je vrednost milj za drage lete na dolge razdalje na splošno višja kot za preproste lete na kratke in srednje dolge razdalje. Vendar pa po mnenju senata praktično ne bi bilo izvedljivo in tudi ne razumno za potnika, da bi se v tem primeru določila nekakšna „povprečna vrednost“ potovalnih milj, po potrebi glede na potnikovo vedenje glede nakupov letov v preteklosti ali glede na vedenje povprečnega udeleženca v programu zvestobe. Za potnika je zato kakršna koli vrednost potovalnih milj ob unovčenju popolnoma nepregledna. Potnik praviloma nima vpogleda v ustrezne izračune letalskega prevoznika in dogovore letalskega prevoznika z drugimi letalskimi prevozniki iz istega združenja letalskih družb o sprejemanju potovalnih milj pri rezervaciji letov.

Tožeča stranka je trdila, da milje redno uporablja za zelo drage lete.

Z rezervacijo zadevnega leta iz Düsseldorfa prek Madrida v Ciudad de México 15. marca 2023 z uporabo 57.500 potovalnih milj je bila po mnenju senata vrednost uporabljenih potovalnih milj določena na podlagi cene vozovnice, ki je na voljo širši javnosti, v višini 5342,00 EUR. Z naknadno odpovedjo leta tožeči stranki te ugodnosti ni več mogoče odvzeti. Če letalski prevoznik za zagotovitev zvestobe strank in namene trženja izdelava ustrezne programe zvestobe in potnik te milje uporabi za rezervacijo leta, mora letalski prevoznik ob odpovedi zadevnega leta upoštevati tarifo za ta let, ki je na voljo širši javnosti, zlasti ker je izračun v ozadju programa zvestobe za potnika popolnoma nepregleden oziroma netransparenten.

(c)

V zvezi z zgoraj postavljenimi vprašanji razlaga Uredbe o pravicah letalskih potnikov ni tako očitna, da bi bilo mogoče iz besedila Uredbe o pravicah letalskih potnikov in prejšnje sodne prakse Sodišča Evropske unije brez dvoma izpeljati pravilno razlago. [...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT